EVROPSKI PARLAMENT 2009 - 2014

Odbor za zunanje zadeve

2012/2033(INI)

6.7.2012

MNENJE

Odbora za zunanje zadeve

za Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

o domnevnem prevozu in nezakonitem pridržanju ujetnikov s strani ameriške obveščevalne agencije CIA v evropskih državah: nadaljnje ukrepanje po poročilu odbora TDIP Evropskega parlamenta
(2012/2033(INI))

Poročevalka: Sarah Ludford (*)

(*) Postopek s pridruženimi odbori – člen 50 Poslovnika

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za zunanje zadeve poziva Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

A. ker Evropska unija temelji na zavezanosti demokraciji, pravni državi, človekovim pravicam in temeljnim svoboščinam, spoštovanju človekovega dostojanstva in mednarodnega prava tudi v svoji zunanji razsežnosti in ne le v svojih notranjih politikah; ker se mora zavezanost EU človekovim pravicam, ki sta jo še okrepila začetek veljavnosti Listine EU o temeljnih pravicah in pristopni proces k Evropski konvenciji o človekovih pravicah, odražati na vseh področjih politike, da bo politika EU o človekovih pravicah učinkovita in verodostojna;

B. ker so med instrumenti, ki urejajo skupno zunanjo in varnostno politiko EU, Splošna deklaracija o človekovih pravicah, Mednarodni pakt ZN o državljanskih in političnih pravicah in dva njegova izbirna protokola, Konvencija proti mučenju in njen izbirni protokol, Evropska konvencija o človekovih pravicah, Listina EU o temeljnih pravicah in Evropska konvencija o preprečevanju mučenja in nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja, ki ne zahtevajo le popolne prepovedi mučenja, ampak tudi pozitivno obveznost preiskave domnevnih mučenj ter zagotovitve pravnih sredstev in odškodnine; ker smernice EU o mučenju predstavljajo okvir prizadevanj EU za „preprečevanje in odpravo mučenja ter grdega ravnanja po vsem svetu“;

C. ker lahko skrivno pridržanje, ki je oblika prisiljenega izginotja, preraste v zločin proti človeštvu, če bi se izvajalo v širokem obsegu in sistematično; ker izredna stanja in boj proti terorizmu predstavljajo spodbudno okolje za skrivno pridržanje;

D. ker vsi pridružitveni in trgovinski sporazumi ter sporazumi o sodelovanju z namenom, da bi zagotovili upoštevanje mednarodnega prava in spoštovanje človekovih pravic, vsebujejo klavzule o človekovih pravicah in ker EU vodi tudi politični dialog s tretjimi državami na podlagi smernic o človekovih pravicah, med katere spada tudi boj proti smrtni kazni in mučenju; ker EU v okviru evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice podpira organizacije civilne družbe, ki si prizadevajo za odpravo mučenja in pomagajo pri rehabilitaciji žrtev mučenja;

E. ker je skupna študija ZN o globalnih praksah v zvezi s skrivnim pridržanjem v okviru boja proti terorizmu (A/HRC/13/42), ki so jo pripravili posebni poročevalec za spodbujanje in varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin v boju proti terorizmu, posebni poročevalec za problematiko mučenja in drugega krutega, nečloveškega ali poniževalnega ravnanja ali kaznovanja, delovna skupina o samovoljnih priporih in delovna skupina za vprašanja prisilnih in neprostovoljnih izginotij, podrobno opisala uporabo tajnih zaporov na ozemlju držav članic EU kot del programa ameriške obveščevalne agencije CIA, in so državam članicam poslali ustrezna pisma z zahtevo po dodatnih informacijah, kot je podrobneje opisano v poročilih o poslanih in prejetih sporočilih v okviru posebnih postopkov, vključno s tistim z dne 23. februarja 2012 (A/HRC/19/44);

F. ker odnosi med EU in ZDA temeljijo na trdnem partnerstvu in sodelovanju na številnih področjih na podlagi skupnih vrednot demokracije, pravne države in temeljnih pravic; ker

so EU in ZDA od terorističnih napadov 11. septembra 2001 okrepile svoja prizadevanja v boju proti terorizmu, predvsem s Skupno deklaracijo o boju proti terorizmu z dne 3. junija 2010, ker pa je treba v praksi zagotoviti skladnost z izraženimi zavezami ter premostiti razhajanja med politiko EU in politiko ZDA v boju proti terorizmu;

G. ker so organi ZDA decembra 2011 sprejeli zakon o odobritvi dejavnosti nacionalne obrambe, ki z zakonom kodificira priprtje za nedoločen čas za osebe, osumljene sodelovanja v terorističnih dejanjih v ZDA, in spodkopava pravico do primernega in poštenega sojenja; ker se področje uporabe tega zakona pravno izpodbija;

H. ker je predsednik Obama 22. januarja 2009 podpisal tri izvršne odloke za prepoved mučenja med zasliševanji, ustanovitev medagencijske delovne skupine za sistematično preverjanje politik in postopkov pridržanja in preučitev vsakega posameznega primera ter za zaprtje Guantánama;

I. ker pa je treba zaprtje Guantánama še izvesti zaradi močnega nasprotovanja Kongresa ZDA; ker so ZDA, da bi pospešile zaprtje, pozvale države članice EU, naj sprejmejo zapornike iz tega zapora; ker je visoki komisar OZN za človekove pravice izrazil globoko razočaranje, ker Guantánamo še ni zaprt in se je sistem samovoljnega pridržanja ustalil;

J. ker o zapornikih iz Guantánama še vedno odločajo vojaška sodišča, zlasti po sklepu predsednika ZDA z dne 7. marca 2011, da podpiše izvršni odlok, ki je odpravil dveletno zamrznitev novih vojaških sodišč, in zakonu z dne 7. januarja 2012, ki prepoveduje premestitve zapornikov iz Guantánama na sojenje v ZDA;

K. ker je Parlament že večkrat pozval, naj se v boju proti terorizmu v celoti spoštujejo človekovo dostojanstvo, človekove pravice in temeljne svoboščine, tudi pri mednarodnem sodelovanju na tem področju, in sicer na podlagi Evropske konvencije o človekovih pravicah, Listine EU o temeljnih pravicah ter nacionalnih ustav in zakonov o spoštovanju temeljnih pravic, in je ta poziv pred kratkim ponovil v svojem poročilu o protiteroristični politiki EU, kjer je tudi izjavil, da je spoštovanje človekovih pravic eden od pogojev, ki zagotavljajo učinkovitost same politike;

L. ker je treba, čeprav je EU dokazala svojo zavezanost, da se bo izogibala tajnemu dogovarjanju glede mučenja z Uredbo Sveta (ES) št. 1236/2005[1], nazadnje spremenjeno decembra 2011[2], ki prepoveduje izvoz ali uvoz opreme, ki je praktično uporabna zgolj za izvršitev smrtne kazni, mučenje ali drugo okrutno, nečloveško ali poniževalno ravnanje ali kaznovanje, narediti še več, da se zagotovi celovito pokritje;

M. ker je zanašanje samo na diplomatska zagotovila pri odobritvi izročitve ali izgona osebe v državo, za katero lahko na podlagi utemeljenih razlogov verjamemo, da bodo posamezniki tam v nevarnosti, da jih bodo mučili ali z njimi slabo ravnali, nezdružljivo z absolutno prepovedjo mučenja po mednarodnem pravu, pravu EU ter nacionalnih ustavah in zakonih

[1] UL L 200, 30.7.2005, str. 1.
[2] UL L 338, 21.12.2011, str. 31.

držav članic[1];

N. ker je Evropski parlament že večkrat in močno obsodil nezakonite prakse, med njimi „izredno izročitev“, ugrabitev, pridržanje brez sojenja, izginotje, tajne zapore in mučenje, ter zahteval temeljito preiskavo domnevne stopnje vpletenosti nekaterih držav članic v sodelovanju z organi ZDA, predvsem z obveščevalno agencijo CIA, na ozemlju EU;

O. ker je do nezakonitih dejanj na ozemlju EU morda prišlo v okviru večstranskih ali dvostranskih sporazumov zveze NATO;

1. opozarja, da so protiteroristične strategije lahko učinkovite samo, če se pri njihovem izvajanju strogo upoštevajo obveznosti glede spoštovanja človekovih pravic in zlasti pravica do ustreznega postopka;

2. znova potrjuje, da obsoja prakse izjemne izročitve, tajnih zaporov in mučenja, ki jih nacionalno in mednarodno pravo, ki določata spoštovanje človekovih pravic, prepovedujeta in ki med drugim kršijo pravico do svobode, varnosti, humane obravnave, svobode pred mučenjem, nevračanja, domneve nedolžnosti, pravičnega sojenja, pravnega svetovanja in enakovredne zaščite, ki je zagotovljena po zakonu;

3. meni, da mora EU nujno obsoditi morebitne zlorabe v boju proti terorizmu, vključno z vsemi takimi dejanji na njenem ozemlju, da bo lahko EU ne le delovala skladno s svojimi vrednotami, temveč tudi zato, da jih bo lahko verodostojno zagovarjala v svojih zunanjih partnerstvih;

4. ponovno poudarja, da je dosledna uporaba klavzule o človekovih pravicah v sporazumih ključnega pomena v odnosih med Evropsko unijo in njenimi državami članicami ter tretjimi državami, in meni, da obstaja prava volja, da se razišče, kako so evropske vlade sodelovale z represivnim aparatom diktature v imenu boja proti terorizmu; v zvezi s tem meni, da mora na novo revidirana evropska sosedska politika močno podpreti reformo varnostnega sektorja, ki mora zagotoviti predvsem jasno ločitev obveščevalnih funkcij od kazenskega pregona; poziva Evropsko službo za zunanje zadeve, Svet in Komisijo, naj okrepijo svoje sodelovanje z Odborom za preprečevanje mučenja in drugimi ustreznimi mehanizmi Sveta Evrope pri načrtovanju in izvajanju projektov pomoči v boju proti terorizmu s tretjimi državami in v vseh oblikah dialoga s tretjimi državami v okviru boja proti terorizmu;

5. ponavlja svoj poziv v skladu z mednarodnim pravom in predvsem členom 12 Konvencije proti mučenju, naj vse države, ki se soočajo z utemeljenimi domnevami, storijo vse, kar je v njihovi moči, da zagotovijo potrebna pojasnila, in če ne bodo razčistile vseh domnev, opravijo temeljite preiskave in poizvedbe v zvezi z vsemi domnevnimi dejanji izredne izročitve, tajnih zaporov, mučenja in drugih večjih kršitev človekovih pravic, tako da ugotovijo resnico in po potrebi ugotovijo, kdo je odgovoren ter da ta oseba odgovornost tudi prevzame in preprečijo nekaznovanje, tudi s tem, da posameznikom sodijo, kadar obstajajo dokazi o kazenski odgovornosti; v zvezi s tem poziva visoko

[1] Člen 5 Splošne deklaracije človekovih pravic, člen 7 Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, člen 3 Evropske konvencije o človekovih pravicah in s tem povezana sodna praksa ter člen 4 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

predstavnico/podpredsednico in države članice EU, naj sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo ustrezno nadaljevanje skupne študije ZN o globalnih praksah v zvezi s skrivnim pridržanjem v okviru boja proti terorizmu, zlasti v zvezi z naknadnim pismom, ki so ga posebni mandatarji dne 21. oktobra 2011 poslali 59 državam in v njem prosili njihove vlade, naj posredujejo aktualne informacije o izvajanju priporočil iz te študije;

6. poziva NATO in organe ZDA, naj opravijo lastne preiskave, tesno sodelujejo v parlamentarnih ali sodnih preiskavah EU in držav članic o teh zadevah[1], po potrebi tudi s hitrim odzivanjem na zahteve medsebojne pravne pomoči, razkrijejo informacije o programih izrednih izročitev in drugih praksah, s katerimi se kršijo človekove pravice in temeljne svoboščine, ter pravnim zastopnikom osumljencev zagotovijo vse informacije, ki jih ti potrebujejo za obrambo svojih strank; poziva k potrditvi, da vsi sporazumi zveze NATO ter sporazumi med zvezo NATO in EU ter drugi čezatlantski sporazumi upoštevajo temeljne pravice;

7. spoštuje pobude civilne družbe ZDA, da leta 2010 ustanovi neodvisno dvostrankarsko delovno skupino za preučitev politike in ukrepov vlade ZDA v zvezi s prijetjem, pridržanjem in pregonom „osumljenih teroristov“ ter ameriškega nadzora med Clintonovo, Bushevo in Obamovo administracijo;

8. poziva ustrezne organe, naj se ne sklicujejo na državno tajnost v zvezi z mednarodnim sodelovanjem med obveščevalnimi službami, da bi preprečile prevzemanje odgovornosti in popravo krivic, ter vztraja, da so edino opravičilo za tajnost lahko utemeljeni razlogi nacionalne varnosti, tajnost pa je v vsakem primeru nična ob brezpogojnih obveznostih v zvezi s temeljnimi pravicami, kot je popolna prepoved mučenja;

9. poziva EU, naj zagotovi, da bo v celoti upoštevala svoje mednarodne obveznosti ter da se bodo politika EU in instrumenti zunanje politike, kot so smernice o mučenju in dialogi o človekovih pravicah, v celoti izvajali, s čimer si bo EU zagotovila močnejši položaj in bo lahko zahtevala strogo izvajanje klavzul o človekovih pravicah iz vseh mednarodnih sporazumov, ki jih podpiše, ter od svojih največjih zaveznic, na primer ZDA, terjala, da spoštujejo svoje nacionalno in mednarodno pravo;

10. opozarja, da Izbirni protokol h Konvenciji proti mučenju zahteva vzpostavitev sistemov spremljanja, ki pokrivajo vse primere odvzema prostosti, in vztraja pri tem, da upoštevanje tega mednarodnega instrumenta zagotavlja dodatno zaščito; močno spodbuja partnerske države EU, naj izbirni protokol ratificirajo in oblikujejo neodvisne nacionalne preventivne mehanizme, ki so v skladu s pariškimi načeli, in naj ratificirajo Mednarodno konvencijo o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem;

11. poziva vlado Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije, naj ugotovi, kdo je odgovoren in zagotovi, da bo nekdo odgovarjal za ugrabitev Khaleda el Masrija, očitno zaradi napačne identifikacije, njegovo nezakonito pridržanje in domnevno mučenje; obžaluje, da urad tožilstva v Skopju ni ukrenil ničesar, da bi izvedel kazensko preiskavo v zvezi z el Masrijevo pritožbo; ugotavlja, da je Evropsko sodišče za človekove pravice prevzelo ta primer in da je imel Veliki senat 16. maja 2012 svoje prvo zaslišanje; meni, da

[1] Glej *med drugim* Resolucijo Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2011 o Guantánamu: skorajšnja odločitev o smrtni kazni (P7_TA(2011)0271).

se domnevno ravnanje vlade Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije v tem primeru ne sklada s temeljnimi načeli EU o temeljnih pravicah in pravni državi ter da ga mora Komisija v okviru pristopnega procesa te republike ustrezno obravnavati;

12. je zlasti zaskrbljen zaradi postopka, ki ga je izvedla ameriška vojaška komisija v zvezi z Abdom al Rahimom al Naširijem, ki bi mu lahko izrekli smrtno kazen, če bi ga obsodili; poziva organe ZDA, naj al-Naširiju ne naložijo smrtne kazni in ponavlja svoje dolgotrajno nasprotovanje smrtni kazni v vseh primerih in vsakršnih okoliščinah; ugotavlja, da Evropsko sodišče za človekove pravice obravnava al Naširijev primer od 6. maja 2011; poziva organe vseh držav, v katerih je bil al Naširi prijet, naj uporabijo vsa razpoložljiva sredstva, s katerimi lahko zagotovijo, da ga ne bo doletela smrtna kazen; poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj al Naširijev primer prednostno obravnava z ZDA, pri tem pa uporablja smernice EU o smrtni kazni;

13. ponovno potrjuje, da se smeta mednarodni boj proti terorizmu ter dvostransko ali večstransko mednarodno sodelovanje na tem področju, tudi v okviru zveze NATO ali med obveščevalnimi in varnostnimi službami, izvajati samo ob popolnem spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter z ustrezno demokratično in sodno preglednostjo; poziva države članice EU, Komisijo, Evropsko službo za zunanje delovanje in Svet, naj zagotovijo, da se ta načela uporabljajo v njihovih zunanjih odnosih, in vztraja, da bi morali vsi temeljito oceniti, kako nasprotna stran izpolnjuje človekove pravice, preden sklenejo kakršen koli nov sporazum, predvsem o sodelovanju obveščevalnih služb in izmenjavi informacij, pregledati obstoječe sporazume, če nasprotna stran ne spoštuje človekovih pravic, ter o zaključkih takih ocen in pregledov obvestiti Evropski parlament;

14. ponovno poziva Svet in države članice, naj kot podlago za izročitev ali izgon oseb, ki domnevno ogrožajo nacionalno varnost, izključijo zanašanje na neizvršljiva diplomatska zagotovila, če obstaja resnična nevarnost, da bodo te osebe mučene ali da se bo z njimi slabo ravnalo ter jim sodilo na podlagi tako pridobljenih dokazov;

15. poziva ustrezne organe, naj poskrbijo za jasno ločevanje med obveščevalnimi dejavnostmi in dejavnostmi varnostnih služb na eni strani ter organi kazenskega pregona na drugi strani, da bi tako zagotovili izvrševanje splošnega načela „nemo iudex in sua causa“;

16. poudarja, da je začasni odbor EP pri izvajanju preiskave, na katero sta se oprli njegovi resoluciji z dne 14. februarja 2007 in 19. februarja 2009, razkril, da so bili postopki za izdajo dovoljenja in nadzor civilnih letal, ki so letela čez njihovo ozemlje ali pristala na njem, nadvse pomanjkljivi, kar ni omogočilo le tega, da so jih zlorabili za „izredne izročitve“ v programu ameriške obveščevalne agencije CIA, ampak tudi to, da so jih zlahka obšle združbe organiziranega kriminala, vključno s terorističnimi mrežami; opozarja tudi na pristojnost Unije na področju varovanja in varnosti v prometu ter na priporočilo Parlamenta Komisiji, naj uredi in spremlja upravljanje zračnega prostora, letališč in nekomercialnega letalstva v EU; zato poziva EU in njene države članice, naj ne odlašajo več s temeljitim pregledom lastnega izvajanja Konvencije o mednarodnem civilnem letalstvu (Čikaška konvencija) v zvezi z dovoljenji in pregledi civilnih letal, ki letijo čez njihov zračni prostor ali pristajajo na njihovem ozemlju, da bi zagotovili večjo varnost in sistematično izvajanje kontrol, kar zahteva predčasno identifikacijo potnikov in posadk ter zagotavlja, da se za vse lete, uvrščene med „državne lete“ (ki so izvzeti iz

področja uporabe Konvencije), izda predhodno in ustrezno dovoljenje; opozarja tudi na priporočilo Parlamenta, da morajo države članice učinkovito izvajati Tokijsko konvencijo o kaznivih in nekaterih drugih dejanjih, storjenih na letalih;

17. poziva Konferenco predsednikov delegacij, naj zagotovijo, da se bodo začeli parlamentarni dialogi o varstvu temeljnih pravic v boju proti terorizmu na podlagi ugotovitev iz skupne študije OZN o globalnih praksah v zvezi s skrivnim pridržanjem v okviru boja proti terorizmu in nadaljnjih ukrepov v zvezi s tem ter na podlagi primerov dobre prakse OZN o pravnih in institucionalnih okvirjih in ukrepih, ki zagotavljajo, da obveščevalne agencije v boju proti terorizmu spoštujejo človekove pravice, vključno z njihovim nadzorom;

18. poziva Združene države glede na osrednjo vlogo čezatlantskega partnerstva in njihov vodilni položaj na tem področju, naj opravijo temeljito preiskavo in zagotovijo prevzem odgovornosti za vse zlorabe, ki so jih storile, zagotovijo celovito uporabo ustreznega domačega in mednarodnega prava, da bi odpravile pravne vrzeli, ukinile vojaška sojenja, v celoti uporabile kazensko pravo za osumljene terorizma ter spet vzpostavile pregled nad pridržanji in spoštovanje načela habeas corpus, ustrezne postopke, prepoved mučenja in nediskriminacijo med tujci in državljani Združenih držav;

19. poziva predsednika Obamo, naj izpolni svojo obljubo iz januarja 2009, da bo zaprl Guantánamo, da bo vsakemu zaporniku, ki ne bo obtožen, omogočena čimprejšnja vrnitev v domovino ali drugo varno državo in da se bo zapornikom v Guantánamu, proti katerim obstaja dovolj dopustnih dokazov, nemudoma sodilo na pravičnem in javnem sojenju pred neodvisnim, nepristranskim sodiščem ter da bodo v primeru obsodbe prestajali zaporno kazen v Združenih državah v skladu z veljavnimi mednarodnimi standardi in načeli; na podoben način poziva k preiskavi kršitev človekovih pravic v Guantánamu in pojasnitvi odgovornosti;

20. poziva organe ZDA, naj razveljavijo pooblastilo priprtja za nedoločen čas brez obtožbe ali sojenja v okviru zakona o odobritvi dejavnosti nacionalne obrambe;

21. poziva vse države članice EU, naj podpišejo in ratificirajo Konvencijo OZN o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem;

22. poziva, naj vsi zaporniki, ki ne bodo obtoženi, vendar se ne morejo vrniti v domovino, ker obstaja dejansko tveganje, da jih bodo tam mučili ali preganjali, dobijo priložnost, da se naselijo v Združenih državah z zagotovljeno humanitarno zaščito in pravnim varstvom[1], ter spodbuja tudi države članice EU, naj bodo pripravljene sprejeti te nekdanje zapornike iz Guantánama;

23. poziva EU, naj zagotovi, da države članice, pridružene države in države partnerice EU, zlasti v okviru Sporazuma iz Cotonouja, ki so potrdile, da bodo sprejele bivše zapornike iz Guantánama, tem osebam dejansko zagotovijo polno podporo v smislu zagotavljanja ustreznih življenjskih pogojev in omogočanja njihovega vključevanja v družbo, zdravstvene oskrbe, vključno s psihičnim okrevanjem, dostopa do osebnih dokumentov in

[1] Glej odstavek 3 resolucije Evropskega parlamenta z dne 4. februarja 2009 o vračanju in preselitvi zapornikov iz centra za pridržanje v Guantanamu (P6_TA (2009)0045).

potnih listin, uveljavljanja pravice do združitve družine in vseh drugih temeljnih pravic, ki so dane osebam s statusom političnih azilantov.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	5.7.2012
Izid končnega glasovanja	+: 60 –: 3 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Pino Arlacchi, Elmar Brok, Jerzy Buzek, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Gianaku (Marietta Giannakou), Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioanis Kasulidis (Ioannis Kasoulides), Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Kopa (Maria Eleni Koppa), Andrej Kovačev (Andrey Kovatchev), Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Kristiina Ojuland, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Libor Rouček, Tokia Saïfi, Nikolaos Salavrakos, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Marek Siwiec, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin, Sir Graham Watson, Boris Zala
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Haralampos Angurakis (Charalampos Angourakis), Jean-Jacob Bicep, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Elisabeth Jeggle, Baronica Sarah Ludford, Carmen Romero López, Helmut Scholz, Indrek Tarand, Alejo Vidal-Quadras, Dominique Vlasto, Joachim Zeller
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Petru Constantin Luhan